

Curriculum vitae de Miquel Barceló Artigues

Felanitx 1957 Va estudiar a l'Escola d'Arts i Oficis de Palma i el 1974 va començar Belles Arts a la Universitat de Barcelona. A finals dels anys setanta presenta les seves primeres obres, properes a l'esperit conceptual, vinculat al grup Taller Llnàtic a Palma. En el primer viatge a París descobreix l'art brut i l'expressionisme abstracte nord-americà. A principis dels anys vuitanta, la seva pintura figurativa de tendència expressionista té una relació clara amb dos moviments artístics de gran presència internacional: la nova pintura expressionista alemanya i la transavantguarda italiana. El 1981 participa a l'exposició col·lectiva Otras figuraciones, que va realitzar la Fundació la Caixa a Madrid. Rudie Fuch li proposa de participar a la Documenta VII de Kassel un any després; a partir d'aquest moment la seva obra és reconeguda a l'àmbit internacional, prova d'això són les exposicions en prestigioses galeries d'art, com la Whitechapel de Londres, Leo Castelli de Nova York o Bruno Bischofberger de Zuric, i en centres artístics com el Centre Georges Pompidou, el MACBA, el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia o el Museu del Louvre. Miquel Barceló es perfila com un dels representants més significatius de la pintura espanyola dels anys vuitanta i s'identifica amb un col·lectiu d'artistes que reprenen la pràctica de la pintura des d'una sensibilitat matèrica. Les seves llargues estades en diferents països com Itàlia, Portugal, França, els Estats Units o Mali determinen de manera decisiva el seu treball. La seva obra ha estat exposada en nombroses exposicions individuals i col·lectives. Va rebre el Premi Nacional d'Arts Plàstiques que atorga el Ministeri de Cultura l'any 1986 i el premi Príncep d'Astúries de les arts l'any 2003.